

ЖИТТЄВА НЕОБХІДНІСТЬ

Спокійно в лісі. Опа-
ле листя шурхотить під
ногами. Грайливо ков-
зають по деревах соняч-
ні промені, чіпляється
павутиння за гілки. Вере-
сень, У його прохолод-
них долинах земля зіщу-
люється і жовтіє. Тиша...
І раптом на галявину ви-
кочується сміх. Моло-
дий, дзвінкий.

— Ну, хто не вірив,
що наповниться кошик
грибами? — весело гу-
кає Ніна Гордієнко, обе-
режно зрізаючи підбе-
резовик.

— Тепер уже в серед-
ньому по три гриба на
чоловіка маємо. Можна
й суп варити, — додає
Ігор Сененко.

Спускалися над зем-
лею перші сутінки. А
вони, збуджені і веселі,
прямували на зупинку
лісовою стежкою, співа-
ли пісень.

Їх 16. Таких різних і
водночас таких схожих
між собою: енергійних,
серйозних, принципових
студентів групи РБ-41.
Основна їх риса — згур-
тованість. Вона допома-
гає групі долати трудно-
щі сесій, життєвих не-
згод, забезпечує доб-
рий настрій у колекти-
ві. Не випадково за під-
сумками Ленінського за-
ліку група РБ-41 визна-
на однією з кращих в
університеті. Вона —
переможець соціалісти-
чного змагання.

Розповідає комсорг
групи Катя Волкова:

— Підтримавши почин
«ХІХ з'їзду ВЛКСМ —
добре і відмінне навчан-
ня», комсомольці нашої
групи домоглися знач-
них успіхів. У нас 9 від-
мінників. Постійно скла-
дають сесію на п'ятірки
Інна Свіч, Ольга Савчен-

ко, Валерій Пивоваров,
Лена Панталер. Усі сту-
денти мають громадські
доручення на рівні кур-
сового і факультетсько-
го бюро. Валерій Пиво-
варов і Лена Панталер
— члени редколегії га-
зети «Сигнал». За хоро-
шу роботу Лену наго-
роджено грамотою ко-
мітету комсомолу. Олек-
сій Іванков, староста гру-
пи, працює у факультет-
ському СНТ. Неоднора-
зово відстоювали честь
університету на змаган-
нях з легкої атлетики
Саша Шило, з гандболу
— Лена Панталер.

Продовжує розповідь
Оля Савченко:

— Організували ми ці-
каву зустріч з секрета-
рем партійної організа-
ції нашого факультету
Анатолієм Олександро-
вичем Звягінцевим,
який, повернувшись з

поїздки до США, поді-
лився враженнями про
життя студентства за
кордоном. Часто запро-
шуємо до себе ветера-
нів Великої Вітчизняної
війни.

Щороку після літньої
сесії під час трудового
семестру студенти РБ-41
працюють на новобудо-
вах країни. Діма Тимо-
фєєв, боєць СБЗ «Чай-
ка», двічі трудився у буд-
загоні. Іра Єрещенко
була бійцем «Ударного»,
а цього року їздила до
НДР у складі інтерзаго-
ну. Наташа Газалова та
Катя Волкова — бійці
«Комунара-82».

Швидко летять сту-
дентські роки. Перший,
другий, третій курс. Те-
пер уже четверту сто-
рінку університетського
життя перегорнуто. Вже
не за горами захист дип-
ломів.

— Де ви мрієте пра-
цювати після закінчення
вузу? — звертаюсь до
В. Пивоварова.

— Молекулярна біо-
фізика — молода га-
лузь науки. Вона відкри-
ває перед нами широкі
можливості, хочеться
спробувати себе в науці,
працювати у науково-до-
слідному інституті.

Вечір зазирнув у вік-
но непомітно. Присмна
музика заповнювала за-
тишну кімнату гуртожит-
ку. Іра готувала чай, Ка-
тя спекла торт. Та за
столом хлопці щось за-
сперечалися. Тут уже
втручання дівчат неєб-
хідне. Знову цей фут-
бол!

Бути разом — добре.
Так здорово, що це ста-
ло життєвою необхідні-
стю РБ-41!

Л. ДЕРЕКА.